פרשת ויקהל פקודי – פרשת החודש

אין לך בן חורין אלא...

In the מפטיר, we read the פרשה פרבן פסח. The מפטיל says to take a שה on the tenth of ניסן, but היה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחודש הזה but הזה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחודש הזה that they checked it for a מום for four days. But he asks that this wasn't required in other years; so why was it necessary by רשייי son מצרים brings היי who explain that now had come the correct time to take רשייי פסח מצרים, but they didn't have זכותים to merit it. Therefore המצרים gave us this מצרים to be מצוה as well as the ברית מילה מצוה בדמיך, ואמר לך בדמיך חיי ואמר לך בדמיך חיי (טייז וי) יחזקאל is doubled to signify that we were redeemed יבדמיך חייי.

The מהרייל asks why was it דווקא these מצוות that הי chose to give us.

He explains that the ענין of these מילה הי סז עבדות וה' is the אות in a person's body that he's designated as an ועל בריתך שחתמת בבשרנו. But it's not enough to have an אות, we needed to do עבודה בפועל. So יש gave us קרבן פסח, like it says ועבדתם את הואת בחודש הזה הואת בחודש הזה.

Then we were complete עבדי , and removed from being פרעה to פרעה. Because כי לי פרעה. Being פרעה to מרגים to מרצים עבדים. Being שליטה ourselves under ה''s שליטה, frees us from the חלק ה' עמו of any intermediaries. We become חלק ה' עמו rather than being under the שבעים שרים עליונים.

We didn't become עבדי הי because He freed us, but rather becoming עבדי הי is what enabled us to be freed in the first place. Like we say in יאני הי אלקיכם אשר -קריאת שמע says ייאני ה' אלקיכם אשר אתכם שתקבלו גזירותיי says רשייי. "הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלקים.

It seems that it will be the same לעתיד לבא, as we say in שבת מוסף of שבת מוסף of שבת מוסף (more explicitly in עיוהוא יושיענו ויגאלנו שנית, וישמיענו ברחמיו שנית לעיני כל חי לאמר הן (נוסח ספרד גאלתי אתכם אחרית כראשית להיות לכם לאלקים. במהרה בימינו- אמן!

P.S. Whoever comes up with the best catchy English title for this Parsha sheet, will receive an honorable mention in next week's edition.